

конкурентоспроможності регіонів, забезпечення їх економічного зростання та підвищення життєвих стандартів населення.

Список використаних джерел:

1. Гранберг А.Г. Основы региональной экономики: учебник для вузов. Гос. ун-т. Высшая школа экономики. 5-е изд. М.: Изд. Дом ГУ ВШЭ, 2006. 495 с.
2. Про затвердження Державної стратегії регіонального розвитку на період до 2020 року: постановою Кабінету Міністрів України від 6 серпня 2014 р. № 385 *Офіційний вісник України*. 2014. №70. С. 23. (Ст. 1966, код акту 73740/2014).
3. Сімків Л. Є. Регіональна економічна політика в умовах диспропорційності економічного зростання: автореф. дис... док. екон. наук: 08.00.05. Івано-Франківськ, 2019. 244 с.
4. Andrusiv, U., Simkiv, L., Dovgal, O., Demchuk, N., Potryvaieva, N., Cherchata, A., Popadynets, I., Tkachenko, G., Serhieieva, O & Sydor, H. (2020). Analysis of economic development of Ukraine regions based on taxonomy method. *Management Science Letters*, 10(3), 515-522. doi: [10.5267/j.msl.2019.9.029](https://doi.org/10.5267/j.msl.2019.9.029)

УДК 338:24

**ІНТЕГРАЦІЯ СОЦІАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ
У СТРАТЕГІЧНЕ НАЦІОНАЛЬНЕ УПРАВЛІННЯ**

Ставнича Н. І.

*Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу
e-mail: vkadres@gmail.com*

Перспективи сталого розвитку України лежать у площині відповідальності національного уряду за реалізацію Порядку денного на XXI століття. Ця позиція в широкому аспекті передбачає...визначення загальнодержавних особливостей, напрямів і засобів забезпечення, що, у свою чергу, потребує креативних підходів до вибору шляхів системного розв'язання складних питань сталості в Україні [1; с.12]. Серед таких складних питань нами обрано соціальну безпеку, на яку, за нашими дослідженнями, направлено 18 завдань та 24 індикатори Цілей сталого розвитку України. Це зумовлює доречність інтеграції соціальної безпеки в стратегічне управління на рівні держави.

Стратегічне забезпечення соціальної безпеки у сучасних умовах передбачає:

- змістовні орієнтири стратегічних змін у національному суспільстві;
- створення умов для процесів перетворень;
- забезпечення взаємодії факторів стратегічного розвитку з урахуванням концепції людського розвитку;

-параметричні зміни, які характеризують стан соціальної безпеки держави;

-функціональні орієнтири, які забезпечують досягнення Цілей сталого розвитку;

- часові орієнтири стратегічних змін в контексті зміцнення соціальної безпеки.

Забезпечення соціальної безпеки повинно здійснюватися на основі стратегічного управління. Основна позиція стратегічного управління обумовлена насамперед трансформацією суб'єктів соціальної безпеки із закритих систем у відкриті, що дає їм змогу реагувати на вплив зовнішнього середовища. Стратегічне управління соціальною безпекою передбачає наявність певних рішень та засобів, які забезпечать досягнення Цілей сталого розвитку. Стратегічний менеджмент повинен мати системний підхід до управління стратегічними змінами, що включає: позиціонування суб'єкта за допомогою планування його стратегії та можливостей; стратегічне реагування в режимі реального часу за допомогою управління проблемами; систематичне подолання опору в процесі реалізації стратегії [2]

Основними елементами стратегічного управління є: стратегічний аналіз, стратегічна оцінка, стратегічний вибір, реалізація стратегії, стратегічний контролінг. Коротко їх охарактеризуємо.

Стратегічний аналіз передбачає обґрунтування стратегічних альтернатив досягнення, які залежать від результатів діагностики і можуть передбачати стратегії, які: попереджують можливі загрози; усувають існуючі загрози; відновлюють рівень безпеки. У нашому випадку це має бути стратегія, що усуває існуючі загрози.

Стратегічна оцінка базується на простому принципі: легше запобігти негативним тенденціям суспільства на стадії планування, ніж виявляти та виправляти їх на стадії впровадження стратегічної ініціативи.

Стратегічний вибір фокусується на виокремленні стратегічної альтернативи забезпечення соціальної безпеки. Стратегічні альтернативи це вибір різних стратегій, які дозволять досягнути Цілі сталого розвитку. Розрізняють наступні види стратегічних альтернатив:

- альтернативи поступового удосконалення, які передбачають корегування стратегії розвитку у відповідному сегменті економіки;

- альтернативи оновлення, які базуються на суттєвій зміні стратегії розвитку;

- інноваційні альтернативи, які призводять до радикальних змін стратегії під впливом науково-технічного прогресу.

Зазначимо, що у нашому дослідженні, ми будемо вишукувати альтернативи поступового удосконалення.

Реалізація стратегії соціальної безпеки можлива лише тоді, коли визначимо відповідність діючої стратегії сталого розвитку виявленим загрозам. Нами виявлено загрози соціальній безпеці крізь призму показників,

які чинять вплив на безпеку життя громадян, безпеку здоров'я, освіти та економічну захищеність. Інтегральний показник знаходиться в числовому діапазоні між небезпечним та незадовільним рівнями. Це підтверджує доцільність формування стратегії соціальної безпеки. Під стратегією соціальної безпеки пропонується розуміти впорядковану в часі систему пріоритетних напрямів, принципів, механізмів, моделей, правил направлених на зміцнення соціальної безпеки з метою досягнення цілей сталого розвитку. При формуванні стратегії слід дотримуватись наступних принципів: наукова обґрунтованість, системність, цілеспрямованість, комплексність, системну гнучкість, прозорість, легітимність, контрольованість.

Стратегічний контролінг дасть змогу виявити як система, що самоорганізовується адаптується до умов середовища. Суть системи стратегічного управління полягає в тому, що структура управління, методи і механізми взаємодії повинні бути побудовані так, щоб забезпечити розроблення та реалізацію довгострокової стратегії забезпечення соціальної безпеки і створити інструментарій, що управляє, для перетворення цієї стратегії на поточні плани, програми і проекти. Стратегічне управління поєднує стратегічний підхід до постановки задач і програмноцільовий підхід до їх реалізації. На підставі викладеного вище можна визначити, що саме стратегічний контролінг слугує як координаційно-контролюючою й аналітично-інформаційною підсистемою стратегічного управління соціальною безпекою.

Список використаних джерел:

1. Національна парадигма сталого розвитку України / за заг. ред. акад. Б. Є. Патона. 2-ге вид., переробл. і доповн. – К. : Державна установа «Інститут економіки природокористування та сталого розвитку НАН України», 2016. 72 с.
2. Ansoff, H.I., Kipley, D., Lewis, A., Helm-Stevens, R., Ansoff, R. *Implanting Strategic Management*, 2019